

İlkelcilik Üzerine Sıkça Sorulan Sorular

////////////////////////////////////

Çoğu şey şimdi daha iyi olmalı, fakat uygarlıktan önce yaşam daha sıkıcı, insanlıktan uzak ve kısa değil miydi?

Bütün delillere göre değil. Yiyecek, barınak ve yakıt çok boldu, ve bu ihtiyaçları karşılamaktan başka çalışma yoktu. Ve eğer gerçekten yapmaktan hoşlandığın bir şey çalışma mıdır? Meyveleri toplamak fabrikada çalışmakla aynı şey değildir. Ne bir geyiğe sezdirmeden yaklaşmak, ne de bir kulübe yapmak veya biraz mantar bulmak. Vaşî insan için yaşam çalışma ve boş vakit olarak bölünmemiştir. Her şey kendi uygunluğunda eğlencelidir, yapılırken memnun edicidir.

Medeni olmayan tarz, küçük, sıkı örülü, göçebe gruplar içerisinde orman mahsullerinin toplanması ve avlanmasını gerektirir. Liderler, devletler, piramitler yoktur. Bireyler, orman yaşamına adapte olmaları için milyonlarca yıl evrildikleri şekilde insanın doğal çevresi içinde hayatta kalmak için pek çok yeteneğe sahiptir.

Onların yaşam tarzı akışkandır, ve yüksüz olarak toprak üzerinde seyahat ederler. Bu sebeple, güç yapılarına, yiyeceğin stok

edilmesine, hiyerarşilere ve toprağı eken toplulukların diğer özelliklerine ihtiyaçları yoktur.

Yanomamo'lar hakkında televizyonda bir program gördüm ve korkunç insanlardı. Tamamen toplayıcı-avcılarını idealize etmiyorsun değil mi?

Yanomamo'lar çiftçilerdi – ormanda tahrip edilerek açılmış alanlarda muz, *plantain*¹ ve mısır yetiştirdiler, ve açık alanları yakıldılar. Bahçecilik yiyeceklerinin %85'ini sağlıyordu. Onlar toplayıcı-avcı göçebeler değildi, onlar yerleşik çiftçilerdi. İnsanlar genelde kabile insanların farklı tipleriyle ilgili çok az anlayışa sahip olmaya yönelmişlerdir ve hepsini birlikte, ilkel veya yerli olarak tek bir gruba koyarlar. Fakat, kuş tüyü, G-string ve parlak kırmızı vücut boyası olan herkes, göçebe toplayıcı değildir.

Fakat toplayıcı-avcılar içerisinde dahi kabile şiddetinin olduğunu inkar etmiyorsun?

Evet, biraz şiddet var – şimdi ve tekrardan kabileler arası kavga – fakat nadiren herhangi biri ölüyor veya ciddi bir şekilde yaralanıyor, ve tüm maksat komşulara zarar vermektense bir miktar şiddeti dışarı vermek gibi gözüküyor. Ve asla komşularının toprağını almazlar, asla saldırmazlar, işgal etmezler ve yok etmezler. Diğer tüm kabileleri kendileri gibi aynı olmaları için zorlamazlar.

Pekala, tamam, toplayıcı-avcı olarak mutlu olabilirdik, fakat bu çok uzun zaman önceydi ve geri gidemeyiz, geriye dönemeyiz, dönebilir miyiz?

Bazı Kızılderili Şeflerinin dediği gibi, "Eğer bir şeyi kaybedersek, onu bulmak için geri gideriz." Çok azı şimdi kaybolduğumuzu inkar edeceklerdir. Öyleyse, uygarlıktan önce milyonlarca yıl boyunca neyin çalıştığına ve neyin dünyada bir çok yerdeki uygar olmayan insanlar için hala işe yaramakta olduğuna bakmak mantıklı olur. Bu insanlar bugün buradalar, öyleyse bu yaşam sadece geçmişteki bir şey değil, burada, hemen şimdi yaşanmış olan bir yaşam.

Bunu başka bir yoldan düşünelim.

Eğer atletler öğrenmek isterlerse, toplayıcı-avcılara bakarlarsa:

"İnsanın fiziksel aktivite şablonunun modeli spor salonları, atletik alanlar, veya uygulamalı fizyoloji salonlarında değil, evrimsel tecrübelerin çok uzun süreçleri üzerinde faaliyet gösteren doğal seleksiyon tarafından saptandı. Bu yazı, evrimin çağdaş insan performansı için potansiyelini nasıl belirlediğini açıklar..."

(Cordain, L., Gotshall, R.W., Eaton, S.B. Evolutionary aspects of exercise (Egzersiziz Evrimsel Görüşleri).

World Rev Nutr Diet 1997; 81:49-60.)

<http://www.thepaleodiet.com/articles.htm#review>

Eğer beslenme uzmanları öğrenmek isterlerse, toplayıcı-avcılara bakarlarsa:

Aşağıdaki bölüm, Paleolitik yiyecek grupları üzerinde temellenmiş çağdaş beslenme tarzının besinsel özelliklerini araştıran bir çalışmanın özetinden alınmıştır:

"Evrimsel biyologlar arasında, tüm türler gibi insanların, atalarının içinde buldukları şartlara – bu, atalarının hayatta kaldıkları çevreye ve bu sebeple genetik yapılaşmalarını uygun bir duruma getirmiş çevre - genetik olarak adapte oldukları konusunda büyüyen bir farkında olma durumu var. Aynı zamanda, 10,000 yıl önce tarım ve hayvan çiftçiliğinin başlangıcı ile başlamış olan içersinde buldukları şartlardaki (örneğin, günlük besinlerde ve diğer yaşam tarzı durumlarında) önce bulunmuş değişimler, insan genomunun düzenlenmesi için evrimsel zaman ölçeği üzerinde çok güncel olarak meydana geldi. Çağdaş insan beslenme tarzı ve genetik olarak belirlenmiş fizyolojimiz arasındaki uyumsuzluğun sonucu olarak, uygarlığın sanki davet edilmiş hastalıklarının çoğu meydana çıktı.

(The Nutritional Characteristics of a Contemporary Diet Based Upon Paleolithic Food Groups (Paleolitik Yiyecek Grupları Üzerinde Temellenmiş Çağdaş Beslenme Tarzının Besinsel Özellikleri), Loren Cordain, PhD Department of Health and Exercise Science, Colorado State University)

İçinde olduğumuz karışıklıktan nasıl kurtulabileceğimizi öğrenmek istiyorsak, toplayıcı-avcılara bakabiliriz. Bu, ilkelciliktir. Büyük programlar yok, herkesin kabul etmesi gereken koyulmuş planlar yok, herhangi birisinin okuması gereken kitaplar yok. Yalnızca insanlara delillere bakmasını sormak – toplayıcı-avcılarının gerçek, yaşayan delilleri – ve neler öğrenebileceğimizi görmek.

Tamamen toplayıcı-avcılarını idealize ediyorsun – bebek ölüm oranları farklı bir resim gösteriyor – bebeklerinin o yaşlarda ölmesini mi istiyorsun?

Bir kültürün sağlık belirtisi olarak sadece bebek ölüm oranını almak çok sınırlayıcıdır.

İlkel insanlar hasta çocuklarının doğumda ölmelerine izin verirler. Bazı makinelerde yıllarca beyinlerin canlı kalması yerine bebeklerini sıvılar ile saklamazlar (Bu özel doğuştan gelen anormallik Amerika'da her bin doğumdan ikisinde meydana gelir). Uygar insan kimin yaşayacağına ve öleceğine karar verir. İlkel insan, Yaşamın/Doğanın karar vermesine izin verir.

Kim bu kadar fazla düzensizlik yarattı? Kim dünyayı aşırı kalabalıklaştırdı? Kim ormanları yok etti, suyu kirletti, bütün petrolü çaktı? Gerçekten burada cahil olanlar kimler? Tanrılar gibi davranan, ve yok olmanın kıyasına bizi getirenler? Veya tanrılar olmadıklarını bilen ve sağlıklı evlerinde özgürce yaşayanlar?

Bu küçük ölüm oranlarını bir kenara koyalım ve ilkel insanların genel sağlıklarına bakalım, uzun ve dolu dolu yaşayan güçlü, sağlıklı bir insan görürüz. Uygarlığın rahatsızlıklarının hiçbirini (kansere, kalp hastalıkları, mafsalsal iltihabı) yaşamazlar ve hastalandıkları zaman, etraflarında özgürce yetişen bitkileri ve diğer iyileşme tekniklerini kullanarak çabucak iyileşirler. Bunlar çeşitli kıtalar üzerinde insanlardı – uygarlık ile çok az veya hiçbir kontakta olmayan insanlardı.

İlkel insan, uygar ve evcilleşmiş insandan daha mutlu, daha sağlıklı ve daha dolu dolu yaşar. Bunu destekleyen çokça antropolojik yazılar mevcuttur. Örneğin : "Orman İnsanları", Colin Turnbull ve "İlkel Bolluk Toplumu", Marshall Sahlins.

Açıkça bilgileri gizlendiği yerden bulup çıkarmak çaba ve zaman alır, ilkel yaşamın uygar önyargılar ile meylettirildiği gibi. Fakat ilkel hayatla karşılaştırılmış uygar yaşamın yoksulluğu ve sağlıksızlığı hakkında şaşırtıcı gerçekleri gösterir.

Peki Hazda² ne olacak? Hazda ölümlerinin yedisinden bir tanesi kadının çocukluğunda gerçekleşiyor, öyleyse uygarlık ve onun modern ilaçları olmadan pek çok kadın çocuklukta ölecek. Bunun uygun olduğunu düşünüyor musun?

Bu tartışmalarda benzer olduğu gibi, uygarlık ile kirlenmiş insanların örnekleri "ilkel" örnekler gibi kullanılıyor. Hazda, bazı bölgelerdeki gerçek olmayan toplama kampları içersinde sürüye katılmıştır. Onların bazıları çiftçilik yapar ve yıllarca da yapmıştı. Ayrıca misyonerlerce çocukları çalınmıştır ve kültürleri pek çok durumda uygarlık ile temas ederek bozulmuştur.

Kişisel bir arkadaş Hazda ile pek çok yılını geçirmişti ve bütün kilise mütevelli heyeti üyeleri, ona uygarlıkla temas kurmadan önce, onların mutlu ve sağlıklı olduklarını söylemişti. Misyonerler ve diğer parazitler geldiğinde ve önceden hayatın kıyaslanamayacak şekilde daha iyi olduğunu söylediklerinde, kültürlerinin çöküşüne çok fazla üzgündüler. Fıkra tarzında? Evet. Eğer bakarsanız çok daha fazla örnek bulacaksınız, fakat bakmazsanız, uygarlık kendi eleştirilerini ilan etmeyeceği gibi, onları hiçbir zaman bulamayacaksınız.

Kadının, modern ilaçlar olmadan güvenli bir şekilde çocuğu olmayacağı fikri aslında çok eğlendirici, nitekim makine olmadan doğuramayacak, çok uzun zaman önce kesinlikle ölmemiz gerekirdi.! Doğum, doktorlar ve makinelerin dokunuşuyla, yardımdan çok engellenmiş olan karmaşık, güzel bir süreçtir. Derin bir duygusal deneyimdir – ziyadesiyle zevk veren – ve bazı riskler taşıırken (ne taşımaz ki?) , anne ve bebek için pürüzsüz ve yeterli olması için tasarlanmıştır. Müdahale edilmeyen doğumlarda, gerilim yoktur ve gerilimin eksikliği ile kolay doğum gerçekleşir.

Tamam, pekala çocuk doğumu hastane gerektiren bir hastalık olmayabilir, fakat peki ya bütün kanser kurbanları ve modern hekimliğe ihtiyaç duyan diğerleri?

İlaçlarımız çözdüklerinden çok fazla problem ortaya çıkarırlar, kökeninden çok, semptomlarını tedavi eder, ve her zaman uygar yaşamın sebep olduğu veya şiddetlendirdiği problemlere/hastalıklara karşılık verir. İnsanların çoğunlukla düşündükleri bir şey olan modern hekimlik, yaşayan uygarla dair bir bonustur. Diğer benzer fikir, ilkel insanların rahatsız oldukları ve kendilerini daha iyi yapmak için (bizim gibi) bizim uygar hekimliğimize ihtiyaç duyduklarıdır. Bu görüşün altında yatan kültürel olarak ırkçı maksat, hemen hemen bütün uygar insanların sahip olduğu ve ispatlanacak şekilde hatalı olan kültürel üstünlük kompleksini kuvvetlendirir.

Yerlileri uygarlaştırmaya gitmek için misyonerlerin ve yardım çalışanlarının verdiği büyük bahanelerden biri sağlık tedbirlerinin sağlanmasıdır. Tüm ilkel kültüre yabancı olan hekimlik ve beden hakkında fikirler ile illkellere hücum ederler. Misyonerler ve yardım çalışanları, tedavi etmeye gittiklerini, ve iki nesil içersinde herkesin daha önce asla ölmedikleri hastalıklardan sinekler gibi düşmeye başladıklarını söyler.

Modern hekimlik, kendi uygar dünya bakışının semptomlarına, bazı temel kusurlara sahiptir. Bu kusurlardan biri, bedenin

ilaçlar, doktorlar ve diğer makinelerce tamir edilmesi gereken bir makine (karmaşık bir makine, fakat her şeye rağmen bir makine) olduğu fikridir. Halbuki, bütün ilaçların aslında yaptıkları bedende bir tepkimeyi harekete geçirmektir. Kendileri her hangi bir şeyi tedavi etmezler. Bir kemiği iyileştirmek, bir enfeksiyonla savaşmak, vs. için bedeni harekete geçirirler. Ne çeşit bir medikal sistem, temel tanımlaması açıkça yanlış olduğunda, geçerli olabilir?

Bizim hekimliğimiz, bir şeyi iyileştirirken, genelde daha ciddi bir rahatsızlığa, diğerine sebep olur. Tüm bedeninin zararı için bedenin bir parçası gibi davranır. Bedene ve doğanın kendisine başvurduğumuz yolun bulgusalıdır. Makinelere indirgenmiş bir şey ve işlemden geçmiş kimyasallar, uzman beyaz önlüklülerce tedavi edilmiş olmaktır. Tek tedavi insanların kendilerinden gelir diye bilmekten ziyade – sadece bireysel beden kendisini tekrardan canlandırabilir. Başka yerde problemlere sebep olan kimyasallarla bedeni bombardımana uğratmak, hiçbir şekilde gerçek bir çözüm olmayan kısa dönem çözümlerdir ve tamamlayıcı olarak dar görüşlü uygar kültürümüzün göstergisidir.

Hadi, yapma, işlerin daha kötüye gittiğini nasıl söyleyebilirsin? Örneğin, insanlar 200 yıl önce Londra'da tifodan ölüyorlardı. En azından şimdi, çoğu bulaşıcı hastalıklar tedavi edilebilir ve temiz sağlık tedbirlerimiz var.

Aşırı kalabalıklaşma, kirli su, kirli yiyecek ve zayıf sağlık tedbirleriyle ilişki hastalıkların (parazit hastalıkları, dizanteri, tifo ve paratifo humması, solucanlar vs.) hepsi uygarlığın hastalıklarıdır. Son birkaç on yıldaki sağlık tedbirlerindeki gelişmeler, ilkel topluluklarda bulunmamış ve uygarlığın sebep olduğu problemlere tepkilerdir.

"hemen hemen izole şartlar altında yaşarken, uygarlıktan bağımsız olarak ilkel insan dış rahatsızlıklarına karşı bağımsızlığını tamamlamıştı. Vücut deformasyonundan bağımsızdı... Yavrulamaya ait oran, misal permit doğumu gibi, zorluksuzdu ve az yada hiç acısızdı... Bulaşıcı hastalıklara karşı direnç yüksekti, az insan hasta olur, ve bunlar da çoğunlukla çabucak iyileşirdi. Yozlaştırıcı hastalıklar nadirdir, hatta ileri yaşamlarda da... Zihinsel şikayetler aynı derecede nadir... Yaşam süresi uzun, bir çok yaşam yüzyılı aşkın...

İlkelin iyi sağlığının sadece izafi izolasyon durumları altında mümkün olması bir gerçektir. Uygarlık ile kontağı, beslenme alışkanlıklarını değiştirmeye elverişli olduğu gibi, çok kolayca hastalanmaya dayanamaz ve geçmişin eşsiz bağımsızlığının tamamını kaybeder. "

"İlkel İnsan ve Yiyeceği", Arnold de Vries (1952).

Farklı bir perspektiften bakmayı denemelisiniz. İlk olarak suyun nasıl bu kadar kirlendiği? Her şeyin nasıl bu kadar sağlıksız olduğu? Uygar problemlere uygar çözümler. Çemberin dışından bakmayı deneyin.

Fakat senin bahsettiğin bu uygar olmayan insanlar bizim yaşam tarzımızı bilmiyorlar. Eğer bilselerdi, seçmezler miydi?

Elbetteki bizim hakkımızda bir çok şey biliyorlar, fakat kendi tarzları ile mutlular, milyonlarca yıldır çalışan tarzlarından, ve bizim yolumuzu reddediyorlar. Modern gelişim ve uygarlık ile

hiçbir şey yapmak istemeyen ve kendi yaşam tarzlarını korumak için savaşmış ve hala savaşan yerli insanların belgelenmiş örnekleri vardır.

Bir Hadza üyesi, Mahiya, bir ara Avrupayı ziyaret etmişti. Çocuklarını okula göndermemenin Hadzaların sorumsuzlukları olduğunu söyleyen NGO temsilcilerince sürekli eleştirilmiş ve kendisine saldırlmıştı. "Kişi zamanın çarkını geri dönmeyiz", demişlerdi, "toplayıcıların ve avcılarının zamanı geçti".

Mahiya onlara Hadzabenin eski zamanlardan beri toplayıcı-avcılar olarak özgürce yaşamakta olduklarını, ve yaşamaya devam edeceklerini söyledi. Hadzabenin okullar, kiliseler, hastaneler ve devlet baskısı olmadan, doğa ile yaşamın hala mümkün olduğunu göstermek için mutlu ve hazır olduğunu söyledi.

Mahiya kendi insanların toprağına memnuniyetle döndü, patolojik fikirli insanlarla dolu bulunduğu, doğal ve engel olunmamış seksüel davranışların olmadığı, yay ve ok ile avlanacak bir yerin olmadığı, yaşlı insanların bir kenara atıldığı, genellikle çocuklar için yerlerin köpekler için yerlerden daha az olduğu, hemen hemen her adımın bir talimat ile engellendiği, ve yaşamın amacının para kazanmak olduğu Avrupayı terk etmekten mutlu oldu.

Peki eğer bu doğruysa, bu uygar olmayan insanların neden hiçbirini kalmadı, herkes uygarlığı nasıl kucakladı?

Pek fazla yok, ama hala dünya üzerinde vahşi kalmış arazilerde uygar olmayan insanların milyonlarcası var. Fakat asimile edilmek için sürekli bir baskı altındalar, yağma ve talan etmek için arzulu madenciler, petrol şirketleri, kerestecilerce topraklarının tecavüze uğratıldığı üzere. Uygarlığın faaliyetleri, bu insaları ölüm acısı altında değiştirmeleri için zorlamaktadır.

İlkel insanların değişimleri, misyonerlerin çocuklarını kaçırmaları, misyoner okullarına zorlanmaları, animist dinlerinin pratiğinin yasaklanması, ormanların kesilmesi, yiyecek ve enerji kaynaklarının yok edilmesi, vb. baskıları içermektedir. Uygar olmayan insanların merhametsiz değiştirilme metotları çok iyi belgelenmiştir. Hatta papa, misyonerlerin Avustralyada çocukların çalınması ve tevkif merkezlerinde insanları hapsetmeleri için özür dilemiştir. Uygar insanların ilkel insanlara nasıl davrandıklarının cevabı, bilmek isteyenler için mevcuttur. Evine ve ailene karşı yapılan hırçın, iğrenç saldırılardan hayatta kalmak için nasıl tepki vereceğini hayal edebilir misin? Eminim ki, çok fazla zaman geçmeden haça ve çapaya elini uzatmayacaksın bile.

Hatta asimilasyon başladıktan sonra, süreç acı verici ve şiddetlidir. Bir kere kültürleri misyonerler tarafından yok edildiğinde boşluk, alkolizm, Hıristiyanlık, duygusuzluk ve kitle medyası ile dolduruldu. Hayatta kalmamış veya bunun gibi bir dünyada hayatta kalmak istemeyen ilkel insanlar hakkında pek bir şey bilmiyoruz. Belki de köle yaşamını, yaşamaya değer olarak görmediler.

Pekala şimdi, bizler bu çağdayız, toplayıcı-avcılar gibi tekrardan yaşamaya başlayamayız – milyarlarca insan toplayıcılık ve avcılık yapamaz, öyleyse koca nüfusun gelişimini desteklemek için çiftçiliğe ve uygarlığa ihtiyacımız yok mu?

Şiddetli nüfus azalması gönüllü olarak isteyelim ya da istemeyelim olacaktır. Belli nedenler için bunların hepsini gönüllü ve tedricen yapmamız daha iyidir, eğer yapmazsak, insan nüfusu her halükarda kesilecektir. Dünya sadece belli miktarda yaşam formlarını destekleyebilir. Eğer belli bir tür içersinde çok yüksek miktarda artış varsa, gezegen kendi geri savaşı ve dengeyi kurar. Yaşam dünya için çok önemli bir şeydir, yaşamın herhangi belli bir formu için değil. Gezegen tarafından desteklenen çok fazla insan var ve bununla ilgili olarak bir şey yapmazsak, gezegen yapacak. Zaten görüyoruz... belalar, kıtlıklar, deniz baskınları... er geç bu çığ gibi artacak, değiştirmeye başlayana kadar.

Diğer yaşam formları gibi bizler de biyolojinin aynı kanunlarının tesiri altındayız ve eğer dünyayı diğer yaşam formlarının bebeklerine zarar veren insan bebekleri ile doldurmayı sürdürürsek, birgün hiç kimsenin bebeği için bir gelecek olmayacak.

Doğanın kanunları? Ne hakkında konuşuyorsun sen? İnsanlar olarak bizler seçim ve özgür iradeye sahibiz, doğa kanunlarının etkisi altında değiliz.

Önemli olduklarını düşünmesen de, doğa kanunları vardır. İzole edilmiş varlığın, karşılıklı yardımlaşma, yaşamın ağı gibi budala şeyler konusunda tasalanmadan gerektiğini söylese bile, bununla beraber hepsi oradalar. Doğanın kanunları. Veya Tolstoy'un açıklamasıyla, "Doğa kanunları ile ilgilenmeye bilirsiniz, fakat doğanın kanunları elbette sizinle ilgileniyor."

Eğer bütün petrolü kullanır, bütün gezegeni kazarsak, nehirleri zehirlersek, ormanları çöle çevirirsek ve yaşamın hepsini "genetik kölemiz ve mutantımız" yaparsak, akibetimizi anlayacağız. Bizler, ne yer, ne içer, ne soluyorsak oyuz. Eğer yaşamak için ihtiyaç duyduğumuz her şeyi yok edersek sonra çok büyük bir karışıklık içersine gireriz.

Bu özellikle memnuniyet verici bir düşünce değildir. Evimiz, gezegenimiz üzerindeki eylemlerimizin akibeti hakkında düşünce, beni çoşkunca bir neşe ile zıplatmıyor. Fakat içinde olduğumuz bu karışık durum ile yüzleşmeliyiz ve yaşam ağına bağlı olduğumuzu, doğanın parçası olduğumuzu, ve yaşamın geri kalanına neler yaptığımızı, kendimize neler yaptığımızı kabul etmeliyiz. (bizim dışımızdaki yaşama ve kendi kendimize ne yaptığımızı) Hayatı yokettiğimizi – kendimizi yok ettiğimizi anlamak için.

Öyleyse, kitlesel açlık ve sosyal çöküş görmek istiyorsun?

Zaten kitlesel açlık ve sosyal çöküş var. Her gün açlıktan ölen milyonlarca insan var ve toplumumuz tamamen çökmüş durumda. Doğası gereği baskı ve hiyerarşi içeren bir şeyi onarmaktan öte, onu tamamen alt üst etmeliyiz ve çalışan bir şeyler bulmalıyız.

"Çalışma" dediğimde, ormansızlaştırmaya, toprak yüzeyi erozyonuna, sellere, kıtlıklara, eşitsizliğe, hiyerarşiye, zehirlenmiş su, besin ve havaya, ve evimizin tamamen yıkımına yol açmayan bir şeyi kastediyorum. Sürdürülebilir bir şeyi kastediyorum (ve organik tarım sürdürülebilir değil – aşağıdaki çiftçilik bölümüne bakınız). Toplayıcı-avcı yaşam tarzı sürdürülebilirdir. İnsan tarihinin büyük bir parçasında çalışmıştı ve son zamanlarda çiftçiliğe ve uygarlığa başladık. Ayrıca dünyadaki uygar olmayan insanlar için hala işliyor, fakat elbette uygarlık onları bozabilecek

her şeyi yapıyor, öyleki uygarlığa daha fazla alternatif ve ilham yok.

Çıkarına kullanmak ve kontrol etmek yine de insanlık hali değil mi?

Uygarlık içersinde yetişmiş insanlar için, beyin yıkama işlemlerine maruz kalmış (okul, kolej, TV, vs.) dünyaki tüm yaşamın insanlar için kontrol altına alınması onlar için doğal gözükür. Onlar insan üstünlüğüne inanmak için eğitildiler.

Bu bakış açısının kibirliliği ve ahmaklığı, gülünç güç oyunları ile kafası meşgul edilmiş ve akıl kontrolüne, nükleer güce, vs. baş vurmadan hayatlarını yaşamaktan mutlu olan bu kültürlere aşikardır.

Elbette diğer herkesin haksızca davrandığını düşündüğün bir yerde yetişmek, bunun normal olduğunu, deli gibi davranmak için normal bir yol olduğunu düşünmeni sağlayacaktır. Fakat gerçekten bu yaşamak için delice bir yoldur!

Bütün dinler çeşitli benzer fikirlere/dogmalara sahiptir – bunlardan biri insanların dünyayı yönetmek için tanrıdan bir emire sahip olduğudur. Bunu düşündüğünde garip bir fikirdir çünkü neden insan bu göreve sahip olmalıdır? Örnek olarak, onları bir çiçekten daha iyi yapan nedir? Bir çiçek insandan farklı bir güce ve enerjiye sahiptir, fakat insanlardan daha az enerjiye ve güce sahip olduğunu düşünen sadece insanlardır.

Öyleyse insan öldürmenin bir çiçeği öldürmek ile aynı şey olduğunu düşünüyorsun?

Çoğu insan, insanlar ve doğanın geri kalanı arasında seçime indirgen yaptığını düşünür gözükürler. Gerçekten bizler yaşamın ağının geri kalanından ayrılmaz olmamıza rağmen; ağın bir parçası yok olduğunda, herkesin düşünüş tarzını etkiler. İnsanları soludukları havadan, içtikleri sudan, yedikleri yiyecekte ayıramazsın. Dağlardaki mahsüllerin üzerine saçılmış bir zehir nehirlerin içine akacak ve akıntı yönünde içme suyuna akacaktır. Rusyadaki nükleer reaktör patlaması yirmi yıl sonra Gallerdeki toprağı ekilemez yapar.

Uygar propagandacılar, insanların dünya üzerindeki yaşamın geri kalanından ayrı olduğu inancını yaratmaktan hoşlanır, fakat kendi gözlerimiz ile bunun mümkün olmadığını görebiliriz. Bir insanın yaşamı içinden çıkılmaz suretle çiçeklerin yaşamına bağlanmıştır. Ve çiçekler her hangi bir insan gibi önemli derecede yaşama hakkına sahiptir, herhangi bir yaşam formunun yaşam hakkına sahip olduğu kadar. Bir sivirisinek veya mantar gibi pekala yaşam hakkına sahibiz.

Ben dindar değilim, fakat hala insanın sivirisinekten bilinç üstünlüğüne sahip olduğunu düşünüyorum.

Bütün uygar insanlar kalplerinde dindardır. Şimdi şu dini fikirler bazı gruplar içersinde pek moda değil, gizlenmiş, derinlere saklanmışlardır. Dini fikirler kültürümüzün hala birer parçasıdır.

İnsanın diğer yaşam formlarından üstün olduğu fikri, çoğu uygar insanı rahatsız eden yaygın ve derinlere tutturulmuş dini bir fikirdir. Bu, altı milyarın üzerinde insan yaşam formu ve daha az kurt, ayı ve hemen hemen diğer yaşam formlarının bulunduğu şimdiki duruma götürür. İnsan olmayan yaşam formları hergün yok edilmektedir, kitlesel açlığa, evlerinin yok edilmesine, zehirli

yaşam tarzlarımızdan zehirlenmeye maruz kalmaktadırlar. Gezegen ızdırap, acı ve zevk ve sefa dolu yıkımla doludur. Şimdi kaynama noktasına ulaşıyor ve insanlar nesillerinin tükenmesi yolunda bir sonraki tür. Bunu değiştirmek için yollar aramaya başlayacağımızı düşünebilirsin. Doğa ile, uygar olmayan kendi doğamız ile uyum içinde yaşamaya başlamak.

Hey, tüm bunlar mistik, anlaşılması güç büyü ve ayinler gibi geliyor. İkelcilik bana dinin özellikle çirkin bir şekli olarak gözüküyor.

Gerçekte ikelcilik, bütün dinlerden program sürücüleri, özgürlükten nefret eden kampanyalar olarak sakınır. Din, bizler Yaşamın mevcut deneyimlerinden ayrıldığımız zaman doğan özellikle uygar bir huydur ve onlara ritüel ve anlaşılması güç büyü veya ayin ile vekalet etmeye başladı. Din her zaman durumun kazancını ilerletti ve insanları kendi bireyselliklerini bazı yekpare güç yapılarına bırakmaya zorladı.

Fakat yok etmek insan doğasındadır – Amerika'ya geldiklerinde neler olduğuna bir bak. İnsanlar geldiğinde, bir neslin kitlesel tükenişi meydana geldi.

İnsanlar en az 35000 yıldır Amerika'dalar. Kitlesel soy kırım 17-15 bin ve 13-11 bin önce yer aldı.

27,000 yıl önceki taş aletler Alaska'da bulundu ve 21,000 ve 25,000 yıl önceki insan kalıntıları ve eserleri Güney Amerika'da bulundu. "Amerika insan yerleşimi üzerine çok makul sonuç, yerleşimin en az 35,000 yıl önce başladığıdır, fakat daha sonraki tarihlerde göç dalgalarını da kapsamış olması da olasıdır." (- "İnsan Evrimi" ; Roger Lewin).

Dünyanın her yerinde meydana gelmiş kitlesel nesil tükenmesi, kitlesel sellerin, depremlerin, volkanizmanın, gelgite bağlı dalgalanmalar ve süratli bir şekilde gerçekleşmiş Buzul Çağı yok oluşu tarafından meydana gelmiş fenomenlerin sonucuydu. Bunun mükemmel tarifi, Graham Hancock's'un "Tanrıların Parmak İzleri" kitabında bulunabilir.

İnsanların gelişi, kitlesel nesil tükenişi ile aynı zamanda meydana gelmedi – Buzul Çağı yok oluşu bunu yaptı. Yaklaşık 17,000 yıl önce, "Tazewell Yükselimi" maksimumdaydı. Daha sonra erimeye başladı, birden bire ve çarpıcı olarak, iki bin yıldan daha az sürede milyonlarca mil buzullardan arındı. Bu hızlı buzlu kalkması kitlesel nesil tükenişi ile rastlaşmaktadır.

İnsanlar doğalarından yıkıcıdır argümanı tamamen bunu göstermez. Yıkıcı olanlar uygar insanlardır insan doğası değil, ve eğer yapmaya karar verirsek kendimizi/şeylerimizi değiştirebiliriz.

Şeylerin değişmek zorunda olduğuna katılıyorum, fakat onu tamamen fırlatıp atmadan uygarlığa ıslahlar yapamaz mıyız?

Uygarlığa sahip olup, hiyerarşiye, köleliğe ve baskıya sahip olmamanın yolu yoktur. Hatta, şimdi sahip olduğumuz uygarlıktan daha küçük ölçekli eski uygarlıklar hiyerarşi ve kölelik üzerine kurulmuşlardı. Eğer zorlanmasalardı, insanların piramitler veya Newgrange³ gibi projelerde tüm gün köle gibi çalışacaklarını düşünür müsün?

Ve uygarlığın var olduğu tüm yerler egemenlik altına alındı ve kısa süre içinde tüketildi. Bu yerlerin yok edildiğini fark ederek, Plato Yunanıstandaki tüm ağaçların kesilmesine karşı önceden

haber verdi, İncil şimdi çöl olan yerlerde ormanlardan bahseder, büyük Lübnan Selvisi yok edildi, İspanyadaki Romalıların iri sulama projeleri çölleşmelere yol açtı, Kuzey Afrika Mısırlılar tarafından yok edildi, Meksikadaki uygarlıklar Meksika çölleri sebebiyle verdiler, ormanlar yok edildikten sonra Avrupadaki çok sayıda kıtlıklar, Afikanın çoğunun büyük bir kısmı peşin para ile satın alınan mahsullerle bu yüzyıl yok edildi – yıkımın katoloğu devam eder ve devam ediyor. İnsanın toplayıcılık ve avcılığın sürdürülebilir yollarını bırakıp onun yerine tarıma dönmesiyle her saniye devam etmektedir.

Doğal olarak yıkıcı olan herhangi bir şeyi ıslah etmenin tamamıyla hiçbir anlamı yoktur. Yok etmek ve genişlemek uygarlığın doğasıdır. Yaşama hiçbir saygı yoktur, öyleyse düşünce olmadan hepsini çabucak yer. İnsafsızca, mesuliyetini düşünmeden hareket eder.

Bir bağımlı gibi, düşkünlüğünü tatmin etmek için her şeyi yapacak.

Bu kölemsi alışkanlığı tepmekten daha azı yapacaktır. Hayatta kalmamız ona bağlı.

Pekala, eğer organik, küçük ölçekli tarıma geçseydik, ekolojik felaketi önleyebilir miydik?

Yukarıda da belirtildiği gibi, organik, makinalaştırılmamış tarım dahi sürdürülebilir değildir. Toprak madenciliğinin bu fenomeni hakkında daha fazla görmek için :

"Toprağın üst tabakası ve Uygarlık "

<http://soilandhealth.org/copyform.asp?bookcode=010113>

Amish⁴ hiçbir makine yada kimyasal kullanmadı ve şimdiye kadar toprağın üst kısmı 250 yılda yarı yarıya azaldı! Neredeyse Avrupa ormanlarının hepsi Orta Çağlarda – organik, makinalaştırılmamış tarım ile yok edildi. Yerküre, çiftçiliğin uygulandığı/uygulanmakta olduğu yerlerin örnekleri ile karmakarışık edildi. Çinin, Güney ve Kuzey Amerika'nın, Mısır'ın, İspanya'nın, İtalya'nın, Yunanistan'ın, Kıbrıs'ın, Hindistan'ın, Afrika'nın, Avrupa'nın ve Rusya'nın bir zamanlar orman, şimdi çölleştirilmiş veya temizlenmiş alanları.

Kolombiya, Kuzey Amerika'daki toprak erozyonunun 14 yıl boyunca tetkik ölçüleri aşağıdaki değerleri bulup meydana çıkardı:

Mısır arazilerindeki yıllık ortalama erozyon miktarı 19.7 ton, buğday arazilerindeki 10.1 ton ve sıra ile farklı ekinler ekilen (mısır, buğday, pamuk) arazilerde 2.7 ton. Mahsullerin sırayla ekilmesi erozyonun miktarını düşürüyorsa da, onu durdurmuyor. ("Erozyon Kontrolüyle İlişkideki Ekin Ekme Sistemleri" (Cropping Systems in relation to Erosion Control); M F Miller, Missouri Zirai Deneysel İstasyonu, 1936.)

Çin uygarlığının beşiği, endüstrileşmemiş, düşük seviyeli devamlı tarım için iyi bir örnektir:

"Toprak erozyonu, daha sonra şimdiki gibi, toprak yorgunluğunu takip etti. Kuzey-doğu bölgesindeki Çin uygarlığının eski evi, savaşın herhangi modern motorlarından çok daha yıkıcı güçlerce izleri bırakılmış koca bir meydan savaşını andırır."

("Dünyanın Tecavüzü (The Rape of the Earth)"; G.V. Jaks ve R.O. Whyte, 1939)

Eğer düşük bir nüfus ve çok geniş alan varsa, ormanda bir alan harap edilerek ve yakılarak veya swidden⁵ tarım sürdürülebilir olabilir.

Harap etme ve yakma, "swidden" tarımdır. Kulağa pek yıkıcı gelmiyor, fakat ismi "swidden" olarak değiştirmek onun yıkıcılığını değiştirmez. Bütün tarımlar toprağı tüketirler, mineralsizleştirirler, yapısını değiştirirler, hatta toprak erozyonuna yol açarlar.

"Örneğin, Ulusal Sağlık Enstitüleri'nden Dr. Arthur Sorenson tarafından Yeni Gine Güney önünün güncel çalışması, bölgenin, Merkezi Alanların 400 milkaresinden fazla ilksel orman habitatlarında büyük ölçekli geri alınamaz hasar verildiğini gösterir. Bakire ormanların içersinde derinlerde yerleşme hareketinin ardından, Sık Kunai çimi terk edilmiş bahçe yeri ve ufak köy mevkilerinin yerini almıştır. Ormanın genel bozuşması, bahçeciliğin yıllarca sürdürü bölgelerde gözükülebilmektedir."

(- Marvin Harris, "Cows, Pigs, Wars, and Witches", Vintage Books, New York, 1989 (Orijinal olarak 1974'te basıldı).

Tarımın yaklaşık 10bin yıl boyunca sürmesini sağlamayı idare ettik (insan tarihinin ufak kısmı), fakat onu daha fazla yapamayacağımıza dair izler var. Hemen hemen petrolü, gazı, ormanları, temiz suyu, topraktaki mineralleri, vs. bitirdik. Öyleyse daha uzun süre devam edemeyecek gibi.

Bütün duyduğum "Sonumuz Geldi". Bu ne çeşit bir kötümser bakış açısidir..!

Uygarlığımızın sonu geldi. Bizim gelmek zorunda değil. İnsanlar ve uygarlık ister istemez birlikte gitmek zorunda değiller – gerçekte var oluşumuzun çoğunda birlikte yol almadılar. İlkeler insalara oturup kıyamet gününü beklemelerini teşvik etmiyor – onlar bunun hakkında bir şeyler yapmaya çalışıyorlar.

Fakat mevcut sistemle ilgili şeyleri yapıyoruz. X grubundayız, x aktivitesini yapıyoruz, x mektuplarını yazıyoruz, x binalarını işgal ediyoruz, vs. problem kendileri için bizim geri kalanımızı köle yapan elit bir azınlık tarafından yaratıldı ve bir kere bu sistem yıkıldığında ve yerine x sistemi geldiğinde, her şey iyi olacaktır. İşleri daha iyi yapmak için uygarlığı başından defedip kurtulmak zorunda değilsin.

Birkaç soru sormak için benim sıram. Kesin olarak işçilerin kendi kölelik araçlarını sahiplenmeleri şeyleri nasıl değiştirecek? Anarşistlerce sahiplenilmiş fabrikalar doğanın kanunlarına nasıl ihanet edecek ve ham maddeyi, elektiriği, vs. nasıl türetecek? Kesinlikle bu işçici ütopya nasıl çalışacak?

6 milyar işçi etrafta araba kullanıyor, bulaşık makinesi alıyor, dünyanın tüm madenini çıkarıyorlar, sanki yarın yokmuş gibi.

Ve, böyle geçinip gittiğimizde herhangi bir yarın olmayacak!!

Bu geçmişteki uygarlıklar ve günümüze ulaşan bizim uygarlığımızda doğru olabilir, fakat hiç durmadan geliyoruz ve bir gün bütün ana problemlerin icabına bakacağız.

Şimdi gerçekleştirilen bilimsel araştırmaların çoğu askeri araştırmalardır. Öyleyse bu insanların sahip olacağı görüş açılarının türünü tahmin edebilirsin.

Bütün teknolojimiz zararlıdır – hatta görünüşe bakılırsa "yeşil" teknoloji madencilğe, madeni işleme, üretim fabrikalarına, vs. ihtiyaç duyar. Hala, şımarık veletler gibi, hepsi için hakkımız olduğunda diretiyoruz. "O benim! Onu istiyorum! Benim! "

Bu bilim karşıtı saçmalıkları daha önce duymuştum. İlkeliğin bilim ile tam olarak problemi nedir?

İlkelerinin bilim karşıtı oldukları gibi bir mit var. Başka birisi hakkında konuşmam, fakat benim kişisel görüşüm, bilime baş vurduğumuz yolda çok büyük bir problem var ve haddi zatında bilim ile bir problem değil. Bilimi uyguladığımız yolumuz, onu diğer bütün konulardan izole etmeyi gerektirir ve onun gerçeklerini kavramak için yalnızca bizim nedenlerimizi kullanır. Her ne kadar, bazı bilim insanlarının bütün sanatlar ile (maji, simya, şiir sanatı ve hekimlik gibi) tecrübeli olduğu Avrupa'da hermetic gelenek varsa, genel değişim saf bilimi ayırmaktadır. Bilim insanları laboratuvarları içersinde kilitli hale geldiler, üzerlerinde çalışıyor oldukları her türlü, belirli şeyler üzerine zor odaklanmışlardır. Ahlakiyat bu insanlar ile dahi gösterilmez. Atom bombaları yapabilirler veya hayvanları klonlayabilirler veya HAARP projeleri yapabilirler ve hala geceleri rahat uyuyabilirler. Bilim yaşamdan koparılmıştır, varoluşumuzu oluşturan diğer her şeyden.

Bilimimiz nedenin üstünlüğü üzerine temellenmiştir, bilimsel sanılan sezgi veya bilginin diğer çeşitleri üzerine değil. Bilmenin diğer yolları "isterik", "mantıksız" ve "batıl" olarak etiketlenmiştir. Neden aslında pek de iyi çalışmayan bizlerin bir parçasıdır – çok mantıklı yaratıklar değiliz, daha çok duygusal, sezgi ile anlaşılabilir varlıklarız. Gerçekleri idrak etmek için sadece nedeni kullanarak kendimizi gereksizce daraltıyoruz. İçine açılmanın dışında evreni kuşatmayı deniyoruz. Onu hissedin.

Bizim bilimimiz, içine edilmiş, güce aç dünya görüşümüzün bir ürünüdür. F. David Peat'ın "Blackfoot Physics" kitabında; bir beyaz Amerikalı bilim insanı Yerli Amerikalılarla çalışmaya gider. Onların biliminin herhangi bir batı biliminden çok daha karmaşık olduğunu anlar, sadece şimdiki ileri kuatum fiziğinde neler olduğuyla karşılaştırılabilir. Batı biliminin dar ve kontrol merkezli olduğunu bulur, oysaki yerli bilimi hikayelerden, şarkıdan, ahlaktan, tabiattan, yaşam tarzından, vs.den ayrılmaz. Bu sebepten bilimi yaşamlarını uyum ve denge içersinde yaşamak adına yardım etmek için kullanırlar, Arapları bombalamak yada bilgisayarlar yapmak için değil.

Bizim gibi bir dünya görüşü ile, bilimimizin ürettiği her şey tehlikeli olacaktır. Ana problemlerimiz için teknolojik çözümler ümit etmek, balta kullanan bir manyaktan baltasını alarak ona bir silahı nasıl kullanacağını göstermektir! Problemlerimiz bilimimizce, dünya görüşümüzce, yaratıldı, bundan dolayı şeyler daha iyi olmadan önce bunu değiştirmeliyiz.

Zaten biyo-bilgisayarlar ve güneş enerjisi geliştirmiştik – bu teknolojiler uygarlığı devam ettirmek için kullanılabilir. Ayrıca, Japonya'da yoğurt kültürleri üzerinden bilgisayarlar yapıyorlar.

Bu, sadece silikonun gezegendeki en bol kimyasallardan biri olduğu için kum üzerinden bilgisayarlar yapabilirsiniz gibi bir şey! Bütün imal tekniği onu uygarlığa bağlı yapan şeydir.

Her hangi bir şey üzerinden bir transistörün nasıl yapılacağına dair milyonlarca teori bulunmaktadır. Ve elbette bu transistörlerden birini çalışır yapmak için düzenlenen binlerce deneme. Herhangi kullanımda yer alan bir transistör, fiziksel olarak küçük ve ekonomik güç tüketimine sahip olduğu kadar, dayanıklı ve emniyetli olmalıdır. İlaveten, mikroişlemciler gibi elektronik devrelerde kullanılacak bu transistörler, mikroskopik olarak küçük ve üretimlerinin hızlı ve ucuz olması için büyüme süreçlerinin bazı ağ türleriyle üretilmiş olabilmesi gerekmektedir. Bundan dolayı aktif kimyasallar ve/ya biyolojik işlemler, eğer biri silikon-teknolojiye alternatif düşünmeye başladığında akla gelecek en son şeydir. Elektrik anahtarı olarak kullanılmış biyo-kimyasal işlemler doğal olarak kaotik, kararsız, önceden bilinemez, kontrol edilemez, gürültücü, ışıktan, ısıdan, titreşimden, kirlenmeden, ve sayısız elektromanyetik ışım türlerinden engellemeye maruzdur.

Japonların bu "süt"le alakası olan bakteriyel transistörleri, belki de binanın yarısını ve tüm gerekli aletler için kilowat'larca enerji gerektiren milyar dolarlık laboratuarlarda bir kaç saniyelğine muhafaza edilmiştir. Ve gerçek şüki, bakterinin canlı tutulması için sürekli olarak özel maddelerle neslenmek zorunda oluşu ilk sırada tüm şeyi tamamen uygulanamaz yapar - ve herhalükarda bakteri, çevresel koşulların ve zamanın değişimi ile bile belli belirsiz değişecektir, böyle bir ayarlama ile herhangi bir tutarlılığı reddedecektir. Teknolojinin telli-fantezi yaratıcı öneren kimseleri asla böyle fikirlerin nasıl mümkün veya pratikte nasıl uygulanabilir olabileceklerini zihinlerinde tartmazlar. Onlar, tekno dünyalarına "kurtarıcı" olarak duydukları herhangi yeni teoriye sadece inanırlar.

Süthane bilgisayarlar sadece bir örnek - hidrojen yakıt hücreleri diğer bir örnek veya bir dev güneş panelinin dünyaya güç sağlayabilirdi iddası. Alternatif enerji ve alternatif ürünler fikri, onların hepsinin uygarlığın varoluşuna bağlı olduğudur. Bütün bu ümitsizlik işinde her şeye çare bulmakla gerçekten yanlış olan şey, ne olursa olsun uygarlığı kurtarma tavrıdır. Yüksek teknolojinin küresel sistemleri bize gizem, esaret ve zehirler getirmişti - bütün bunları bilirken neden herşeyin devam etmesini sağlamak isteriz?

Uygarlık yüksek teknolojinin küresel bir sistemi olmak zorunda değil - yerine küçük ölçekli, sürdürülebilir topluluklara sahip olabiliriz.

Ve bu topluluklar istedikleri her şeyi nasıl yapacaklar. Arzuladıkları tüm uygar şeyleri. Sadece bilgisayarları değil - fakat kaşık veya kürek gibi şeylere ne demeli? Metalleri, alaşımları ve bileşiklerini düşünün - maden çıkarma, tasfiye etme, işleme veya onlar için gerekli bu malzemeleri ve enerjisi - ve onlar için malzemeler ve enerji girdileri ile tüm ilgili teknolojileri. Kimyasallar, plastikler, bakır teller, yalıtım, hassas yariletkenler, kapasitörler, hassas kristaller, tüm test ve ölçüm ekipmanları ve bunlar için ayar ekipmanları, vs.

Eski geri dönüşümlü şeyleri kullanabilir miydik?

Hepsi tekrardan endüstriyel sistemin tamamını eksiksiz gerekli bulan geri dönüşümü toplamayı, taşımayı, depolamayı, yeniden işlemekten geçirmeyi, yeniden çalışmayı, tamiratı vs. gerektirir.

Fakat plastik, örneğin, günümüzde tabii şekilde geleneksel süthaneler kullanarak yaratılabilir. Böylelikle zararlı olmayan bir teknolojiye sahip olabiliriz.

Biyolojik olarak türemiş polimerler (biyo-plastikler), alternatif "yeşil" ürünlerin en kötü örneğidir! Uygulamaların %99.99'unda normal plastikler için doğrudan yerine kullanılamazlar. Çünkü yaklaşık milyonlarca farklı tipte plastik vardır ve çünkü onların her birinin özel bir amacı vardır ve diğer bir tip ile bu şekilde değiştirilemezler. Halen beklentilere uyan başka kandırmaca örnekler vardır. Elbette zamanla bunun hepsi birine uçaklar yapmak hakkındaki diğer "mucize" teorilerinin bazılarını okumuş olduğuna işaret edilmektedir. Teknolojiye inanış gerçekten aşırı derecede şaşırtıyor. Ve sorgulanması gereken bu inançtır.

Fakat teknoloji hakkına sahibiz. Belirli standartlarda yaşama hakkımız var.

Bir zamanlar biri şöyle demişti: "Benim yumruğumu sallama "hakkı" m, senin burnunun başladığı yerde biter". Teknoloji ve çiftçilik sürdürülebilir olmadığı ve doğası gereği yok edici olduğundan, var olmak için haklara sahip değiller.

"Haklar" fikri ebeveynlerinden yardım için bakınan bir çocuk, kralına bakan bir serf, efendisine bakan bir köle gibidir. Eğer özgürsek, her hangi birinden haklarımızı talep etmemize gerek yoktur - en azından sadece para kazanmakla ve iktidarını yaymakla ilgili olan birleşik bir devletten.

Şu anda sıcak duş ve bilgisayar oyunları hakkımız, dünyanın yok edilmesine ve sömürülmesine bağlıdır. Biblolarımız, şu an madenlerin ve petrol alanlarının olduğu yerlerde yaşamaya çalışmış sayısız yerlinin kanları ile ıslaktır. Hangi hak, dünyayı yok etmeliyiz çünkü kendimiz ve doğa ile uyumlu bir şekilde yaşayamıyoruz anlamına gelir?

Pekala, doğa ile uyum içinde yaşamak her zaman çok iyidir, fakat bu yerlilerin Shakespeare'ı yok, yoksa var mı?

Sorudan "Bu cahil medeniyet görmemişlerin uygarların sahip olduğu gibi sanat/fikri eser/bilinçleri yok" diye tercüme ediliyor. Bu görüş tamamen uygar olmayan insanların yaşamlarının eksik anlaşılması üzerinde temellenir.

Yabanıl insan için, sanat tüketilen bir şey değildir. Eğlence değildir. Dünyayı anlamanın, önemli mesajları aktarmanın bir yoludur. Karışık olarak planlanmış çiçekte güzelliği görebilmektir. Veya kayalara çarpan dalgalarındaki müziği duymak. Veya tepede uçan kaz sürüsünde, uzaklarda kayboldukları gibi birbirlerini çağırışlarında... Çok sayıda, çeşitli, şaşırtıcı yerlerdeki güzelliği deneyimleyebildiğinde, kimin sanata ihtiyacı vardır? Duvara saplanmış bir tablo ölü bir şekilde asılı durur. Kaydedilmiş bir eser aynı müziği tekrar ve tekrar monoton bir makamla okur. Herhangi bir yolda değişmeyen, dönüşmeyen, şaşırtmayan tahmin edilebilir deneyimler..

Shakespeare bunların hepsinden sonra öldü. Dünyası kısır, tek boyutlu, entelektüel bir dünya. Yabanıl, bir ziyafette bulunduktan sonra ağırbaşlı yemekli bir partiye gidiyor. Benim

adamımla aşk yaptıktan sonra vibratör kullanıyor. Taze böğürtlenlerden atıştırdıktan sonra, donmuş, mikrodalga akşam yemeğini yiyor.

Sanatı bölmelere ayırdığımız yol, uygarlığın diğer semptomudur, dünya görüşümüzün diğer sonucu.

Eğer onun hakkında düşünmeye başlar ve etrafına bakarsan, bu kutsal ineklerin bir çoğunun çürümüş leşler olduğunu göreceksin. Onların birkaçını burada tanımlamayı denedim, fakat kendin dışında düşünmeye başlamak gerçekten sana kalmış. Bozukluğa, çürüyen ete bakmak acı verir. Fakat özgürlük, bilgi olmadan, gerçekten görme olmadan imkansızdır.

Her şeyi sorgula. Uygarlık hakkında konuşmuş olduğun her şeyi. Ve büyük, pohpohlanmış, kan damlayan yalandan bahsetmiş olduğunu göreceksin.

İlkelcilik çocuksu bir yaşamın çocuksu görüşüdür, yetiştin bir bakış açısından eksiktir, ciddi olarak algılayacağımızı nasıl umabilirsin?

İlkel çocuktan daha üstün olan babacı uygar yetişkin.

Yağmalamaya, sömürüye ve köleleştirmeye bir özür olarak kendi cahil çocuksu vesaretleri doğrultusunda yetişkin sorumluluklarını kullanan Muhafazakarlar ile çok benzer bir fikir. Böyle medeni ırkçı tutumlar pek fazla değişmedi.

Misyonerler, çalışma, zaman ve din gibi sorumlulukları çocuksu illkellere öğretme vazifelerinden bahsettiler. İlkel insanın şimdiye kadar yapmış olduğu herhangi bir şey çocuksu olarak yargılandı, çünkü misyonerler, çalışmama ahlakı, "burada ve şimdi yaşamak" ve "var olan her şey yaşar" gibi değerleri saymayan tamamen farklı bir dünya görüşünden geliyorlardı. Farklı dünya görüşleri hoştur, ayrı tutulan her yerdeki misyonerler ve uygar temsilciler hiçbir zaman diğer dünya görüşlerini bırakmazlar. Onlar, dünya görüşlerini zorla dine dönüştürdüler ve yok ettiler, yağma ve talan ettiler. Hepsi elbette çocuklarının idarelerinin en iyisi için!

O şekilde ifade etmedim! Benim söylemek istediğim, ilkelcilik bize herhangi bir eylem programı vermiyor – çözümlerde eksigi var.

İlkelcilik bir kurtuluş programı vermez. Bir din değildir. Hatta bir program da değildir.

"Daha fazla programa ihtiyacımız yok, yeni bakış açılarına ihtiyacımız var."

Daniel Quinn, "B'nin Hikayesi"

İlkelci bir kitapta "devrimi nasıl kazanabilirsin" konulu ayrıntılar bulmayı ümit etme. Bu öyle bir şey değil.

Hepimiz kendi bakış açılarımızı, bu karmaşanın dışında yollarımızı ortaya atmalıyız. Bu kolektif örgüte ihtiyaç duymaz - aksine - hepbirlikte düşünmek için, arkadaşlık ve uyumluluk içersinde olmaya ihtiyacımız var. Fakat ilkelcilik sana kolay bir cevap vermeyecek, veya belki de hiçbir suretle uzun bir zaman için her hangi bir cevap.

Ve belki de bu "Sıkça Sorulan Sorular" gibi şeyler zaman kaybı çünkü insanlar "programlar" ve "eylem günleri" ve organize edilmiş aktiviteler arıyorlar. Yaptıklar ve düşündükleriyle konuşulmak istiyorlar.

İçinde bulunduğumuz durumun dehşeti oldukça karşı konulamaz ve en kolay şey onu inkar etmek, o kadar kötü olmadığı iddiasında bulunmak. Toplu hafıza kaybı, kültürümüzü, kendisine ve tüm yaşama acı veren travmanın dehşetini cesaretle karşılamasını durdurmak için bir aygıttır.

SSS'lardan ve kitaplardan daha çok, kendi sesimizde yürümeye ve sessizliğe ve günlere, ve insan olmayanların seslerini dinlemeye haftalara ihtiyacımız var. Makul tartışmalardan çok daha fazla bu şeylere ihtiyacımız var çünkü sadece kendimizi/dünyayı tekrar sevmeyi öğrendiğimiz bu hislerimiz ile bağlandığımızdadır. Ve değişimin geleceği bu aşktandır.

Bu ilkelciliğin diğer anlamıdır. İlk hislerimiz, yabanılığımız, bunlarsız boş bir kabuğuz. Kendimizi iyileştirdiğimizde ve kendimizi yeniden vahşileştirdiğimizde değişimi göreceğiz. Değişim olacağız.

¹ Musa paradisiaca; bunun pişirilerek yenen meyvesi. Bir tür muz.

² Hadzabe, Ngorongoro Krateri ve Serengeti'nin güneyi, kuzeybatı Tanzania'daki Eyasi Gölü yakınının yaşayan küçük fakat eski bir Buşman grubudur. Doğu Namibia ve Kalahari'deki diğer gruplarla benzer olan "klik" dilini hala kullanmayı sürdüren son kalan kültürlerden biridirler.

³ Yaklaşık olarak İÖ 3200 yılında inşa edilmiş, Newgrange' deki Eski Çağa ait Koridor Mezar.

⁴ Jacop Amman'ın takipçileri olan ve başlıca 18. yy'da Amerika'ya yerleşmiş, Mennonite'nin katı mezhebine bağlı kişiler.

⁵ Endonezya'nın bazı bölgelerinde hala uygulanan, tahrip etme ve yakma tarımı. Ormanın dalgalı bir şekilde açıklık hale getirilmesi ve uzun nadas süreleri ile kısa toprağı işleme sürelerinin bulunduğu tarım sistemi.

Çeviri : Elfun

yabanıl samizdat

<http://members.lycos.co.uk/yabanil>